

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XXIII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

te paulisper ala, unde subit aura, motum etiam aëris in reliquum excipiunt corpus, atque ita sustentant. Punicæ malo nunquam insidet, imo ne aspectum fert: at bubonis videndi maxime tenetur desiderio. Comitialem morbum vivus in olla crematus, sanare dicitur.

CAPUT XXIII.
DE MANUCODIATA
& MERGO.

QVINGUE *Manucodiatarum* species observavit *Aldrovandus*; Omnes quoad corpus vix hirundine majores, haud dissimiles caput. Vita illis continua in aëre dicitur, quies, & non nisi in motu tonico. Carent enim pedibus & nonnisi exfortes vitæ sustinuit. Vanum, Difficuler enim in eo ligatis sensibus capietur somnus; summum quippe motus tonicus exercitium est. Par illud, in musculorum dorso cavitatem esse, in hanc fœmellas, quibus etiam venter cavus, ova sua deponere. Nil tale invenit *Aldrovandus*, qui *Manucodiatas* vidit. Nec diversum, pasci rore, tum quia sublime volare dicuntur, tum quia non semper ros est. Restaurandum autem semper, quod semper perditur. Ianissaros Indiæ populos pennis ejus exornari dicit *Bellonius*, harum adjumento illæfos se in prima acie futuros existimant. De Paradyso venire, voluptatum illius indicem, persuasere Regibus Marmin Mahumetani. *Mergi* in Oriente piscium capiendorum capiuntur causa. In civitate quadam, inquit *Odoricus à Foro Iulii*, ad magnum fluvium sita in Oriente, hospitem piscaturum comitatur, vidi in *Naviculis* ejus *mergos* super pertica alligatos, quibus ille guttur filo ligavit, ne pisces captos devorare possent. Ponunt autem ad singulas naves tres magnas cistas, unam in medio, & ab utroque extremo singulas. Tum *mergos* solutos dimisit; qui mox pisces quam plurimos cepere, & ipsismet in cistas illas imposuere, ita ut brevi tempore omnes repleverint. Tum hospes filis à gutture solutus, eos jam sibi ipsi

pisci piscari, & piscibus pasci permittit. Hi pasti ad loca propria revertuntur, iterumque perticis alligantur. Idem Venetiis factum scribit Scalig. Dimisso in profundum capite, auratum signa sub fluctibus colligunt, & prævidentes æquoris tempestatem cum clamore ad littora tendunt. Isidor. l. 12. c. 7. Miraldus vapores ab aquis ad imbriferam nubem erigendam sursum attolli, sagaciter subodorari ait. Iecur ejus assatum cum oleo & modico sale, tam præsentaneum esse à rabido cane demorsis, ut æger protinus aquam flagitet, auctor est Aetius. Idem inveteratum sale, ex hydromelite duobus cochlearibus potum, secundas pellere apud Dioscoridem legimus.

CAPUT XXIV.

DE NOCTUA & NISO.

Noctuarum quondam in Attica maxima copia. In Cræta nec nascitur, nec vivit advecta; In Alpibus etiam Helvetiæ regionibus non est. Sexagenis diebus hyemis cubat. Novem dierum abstinentia non læditur, *Plin. l. 10. c. 17.* In tenebris etiam & silente luna videre scribit Eustatius. Vix, propter defectum mediæ. *Crescent. l. 10. c. 16.* Die tamen non videt, propter nimis siccam & tenuem humoris substantiam, quæ ad luminis igneam dissipatur. Sonum edit duplicem, Vnum tou, tou; alterum vocant cucubare. Cum corvis summas inimicitias gerit. Scribit *Pausanias* hastam noctuæ & cariotas, quæ in palma ad similitudinem palmularum ex auro factæ fuerunt, corvos abrupuisse. Vulgo observatum est: Noctuam, si nemora relinquat, annum sterilem præsignare. Ebriosis ova ejus per triduum in vino data, tædium ejus inferunt. *Plin. Nisus* tempore hyberno in sylvis cædis habitat, non ante occasum, in suum latibulum revertitur. Cum visum intendit in aliquid, nigredo oculorum pupillæ major evadit, quam alias. De hac ave in legibus